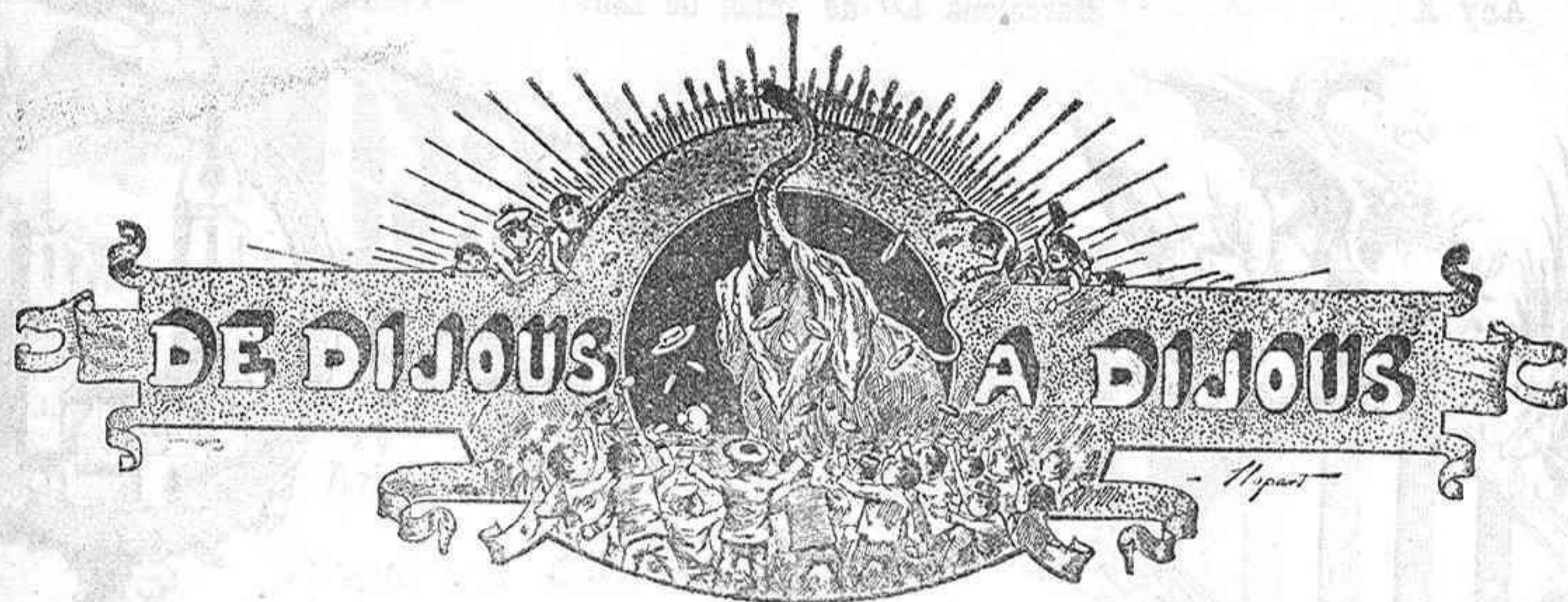

Posita del O

(Diálechs de la setmana)

— ¿Hi va pendre part vosté en la informació pública sobre la ditxosa (?) plassa de Catalunya?

— No, senyor; pero vareig assistir al acte, porque no sabia ahont anar.

— ¿Y quin judici 'n té format del resultat de la informació?

— Que lo de demanar casi tots 'ls informants que quedi la plassa neta de pórtichs y edificis, me sembla que ha sigut una broma *per unanimitat*.

— ¿Una broma? No sé á lo que va...

— Jo li diré: sembla que vulga dir, lo de la netedat, que 's ratifiqui l' estat actual de la Plassa; porque mes neta y mes deserta de lo qu' es ara...

— Oh! Es que 's tracta de que estiga lliure d' estorbs y obstacles que perjudicarian la seva grandiositat en extensió, en perspectiva...

— Siguém franchs: com que encare que s' hagués optat per lo del edifici monumental y per lo del porticat, l' ase 'n refúm si n' haguéssin tret may un pam de net, porque hauria continuat la plassa ab la mateixa netedat, deserta... ¡Ben net que hauria quedat neta d' urbanisació com ara!

— Donchs, digui que 'ls informants, convençuts de que la Plassa de Catalunya seguiria fins l' any de la picó del mateix modo qu' está, haurán donat pe 'l moral á la Comissió d' Ensanxe.

— ¡A la Comissió y al Ajuntament!

— Pero entengui que 's convertirá la Plassa en un petit Parch, ab jardinetes geométrichs, que farà molt goig.

— Per la mateixa rahó que alló de la tercera solució resultarà al cap y al últim *fors y violas*.

*
**

— ¡Vamos! Gracias á Deu que ja s' ha aprobat 'l fallo del Jurat qu' entenía en lo concurs de projectes de monument á Rius y Tauler.

— ¿Gracias á Deu, per qué? A mí no m' ha extranyat gens 'l fallo; era de preveure.

— Será que tú hi veus mes que jo: sempre m' havia cregut que 'l projecte número 5, del escultor Arnau, se n' hauria endut la breva. Al menos segons la opinió dels intel·ligents...

— ¿Y que hi entén la opinió en concursos oberts per

l' Ajuntament? Molts se fixavan [que *cándidos!* en lo mérit artístich y en lo nom dels escultors.

— ¡Naturalment! Essent lo primordial la obra escultórica del monument...

— Pues ¿veus? Jo desseguida 'm vaig fixar en los noms dels arquitectes que fan parella ab 'ls escultors; y aixís que llegeixo 'l nom de Falqués, vaig exclamar: — ¡Ja 't tinch!

— ¿Sabs qu' ets molt mal-pensat, noy? Pero si aquell monument es un *mausoleo*... És mes propi per un cementiri ..

— Tot lo que vulguis; pero 'n Falqués es l' arquitecte del Ajuntament, que ja es un mort (l' Ajuntament) y res mes natural.

— Vetaquí porque, com á desagravi, s' ha acordat adquirir un detall del projecte número 5 pera una de las galerías del Museo municipal.

— Jo, á ser l' Arnau, 'm quedo la matrona per la galería de casa.

*
**

— ¡No ha mogut poca *polvareda* la Duse entre 'ls gabaxos!

— M' ho explico perfectament: tocántloshi la Sarah... Y com que 'l talent de la eminent actriu italiana li ha clavat una surra, artísticament, que se 'n recordarà tots 'ls días de la seva vida ..

— Bé; pero ¿qui es mes artista?...

— Totas dugas: d' aixó 's queixan 'ls parisiens; de que la Bernhard tinga una rival digna é indisputable.

— Jo, la veritat, trobo que *pesa* mes la Duse; es mes *grossa* que la Sarah.

— Física y moralment.

*
**

— Los coros de 'n Clavé á Vitoria han tingut una acullida entussiasta.

— A tot arreu d' Espanya ahont van, 'ls obsequian ab entusiasme.

— ¿Qué significa aqueixa simpatía general que despertan fora de Barcelona, tant ó mes que aquí?

— Significa que la obra del immortal *pare dels nets* es y será un monument nacional indestructible que té per fonament la Democracia, per sócal lo Travall y per estatua al cim la Germanó.

—Vols dir que la institució dels coros de 'n Clavé es un símbol del *amor patri*.

—Símbol que, universalisat, fins podria servir de solució al tan *de-cantalproblema social*.

*
**

—Ja era hora de que la jubilessin á la Reyna dels inglesos. A la seva eda'...

—¿Que 't creus que l' han jubilada, perque celebren 'l jubileo?... ¡Ja, ja, ja! Vol dir que festejan 'l seu 60 aniversari del seu adveniment al trono.

—¡Ah! Com que á n' als *inglesos* may 'ls he pogut veure' m' agradaria que 'ls jubilessin á tots; que no 'n

quedés ni un en actiu servey: llavoras si que cantaria *victoria*.

*
**

—Ara acabo d' eixir de la Academia (?) ciclista de la *Alhambra*.

—¿Y farà *carrera* aqueix nou *sport*?

—No ho creguis: primerament perque 'ls *académichs*, per mes que corrin, no 's mouhen may del puesto; y després perque es una diversió que no pot anar sola: ha d' aná ab corróns.

—Aixís sí que no anirá lluny.

PEPET DEL CARRIL.

DE LA SETMANA...

*
**

AL pendre avuy la ploma recordo avants que tot, la fetxa memorab'e del *quatre de Juliol*. Dos anys farà en tal dia que va glassar la mort, l' alé d' aquell gran home, l' esprit d' aquell colós, que feu sentir y riure á tres generacions... ¡Dos anys ja que las lletras de casa, portan doll .. ¡Dos anys que nostras taulas gemegan de tristor, y anyoran de 'n *Pitarra* las bellas produccions!... ¡Dos anys que té en cartera lo fill del gran autor un feix d' escrits inédits sense qu' arrivi 'l jorn de daríos á coneixe. . ¡de tréurelshi la pols!... ¡Dos anys que 'l *Mestre* espera, modest ó aparaiós, un monument ó estatua qu' en qualsevol recó ensenyi que hi ha un poble de sos grans fills, gelós!... ¡Dos anys, en fi, que 'l *Teatre* niuhet de sos amors, pinácul de sas glorias, sagrari de sos triomfs, viu pantejant d' asfíxia y arrossegat pe 'l llot, en mitj la indiferencia de tots... ó casi tots! . . ¡Quan cert es aquell ditxo que diu:—¡*Vesten, Antón!*...

(Pro aquí, la gran desgracia, es que l' *Antón*... ¡no 's mou!)

*
**

De la excursió que van fè á Vitoria y á Pamplona, ja han tornat á Barcelona los coristas de 'n Clavé.

Travalladors en gran part, aquets simpátichs coristas s' han tornat excursionistas no mes per amor al art.

Com que iustrarse es sa fl'ca, visitan llunyas regions, é hi portan nostras cansóns ¡fins grantantse la butxacal

Conducta tan singular qu' enclou pensaments tan nobles, fa que 'ls admirin 'ls pobles y que 'ls vulguin imitar.

Fins aquest any, una dona (certa distingida *miss*) ha vingut del seu país per sentir'os á Pamplona.

Y ha estat tanta sa impressió, tant lo qu' ha quedat contenta, que fins en sa patria intenta propagar la institució.

Y aquet testimoni val puig encare que senyora, es la tal *miss* directora d' un gran centro musical.

En cambi aquí no ha faltat qui dels coros en ausencia, ha dit alguna insolencia, tot faltant á la vritat.

¡Qué hi farém! ¡Plomas rastreras que *diluvian* porquería!... ¡Pobre ilús!... ¡Ja no sería

l' eco de. . las *clavegueras!*

*
**

Suposo qu' están al *tanto*... Es lo cás, qu' avuy mateix mor en Nadal com arcalde y en Coll ja neix. . .

A la fi deixa la vara lo famós *Pep de la Son*... *Callad .. que no se despierte, puig fa non-non!*

Al matí la conductora trucarà á la Casa Gran y adormit dintre del *piltre* se l' endurán.

S' emportarán de passada las *figas* y 'l *pesador*, l' *hamaca* y hasta 'l *relojete despertador*...

Ab las rodas *enconxadas* travessarán la ciutat... y 'is pujarán, ell y 'l *catre* ¡tot d' un plegat!

Quan al fi un dia 's despertí sense vara, ab ulls de són, dará tres voltas pe 'l *piltre* .. y... ¡altre cop á fer *non-non!*

De bon matí, l' altre, en cambi ha entrat estirant 'l *coll* y ha prés possessió del *mando* sens fer soroll.

Desd' avuy, donchs, ja comensa lo senyor Coll son regnat. ¡Ara sí que tindrem batalla ben *elevat!*

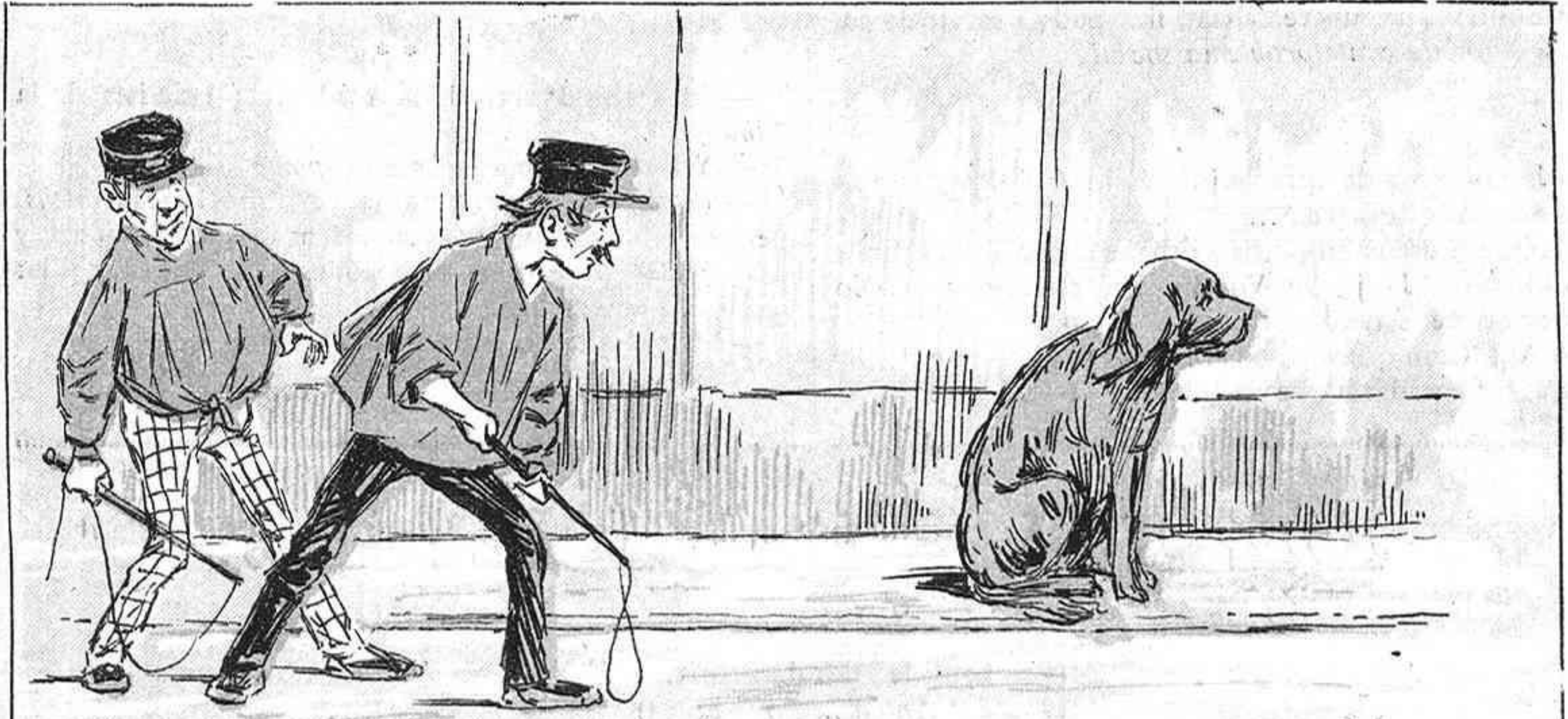
Si com sempre, la *Pubilla* durant lo seu mando reb... al menys lo consol 'ns queda de qu' ell també durá 'l *gepl!*

M. RIUSEC.

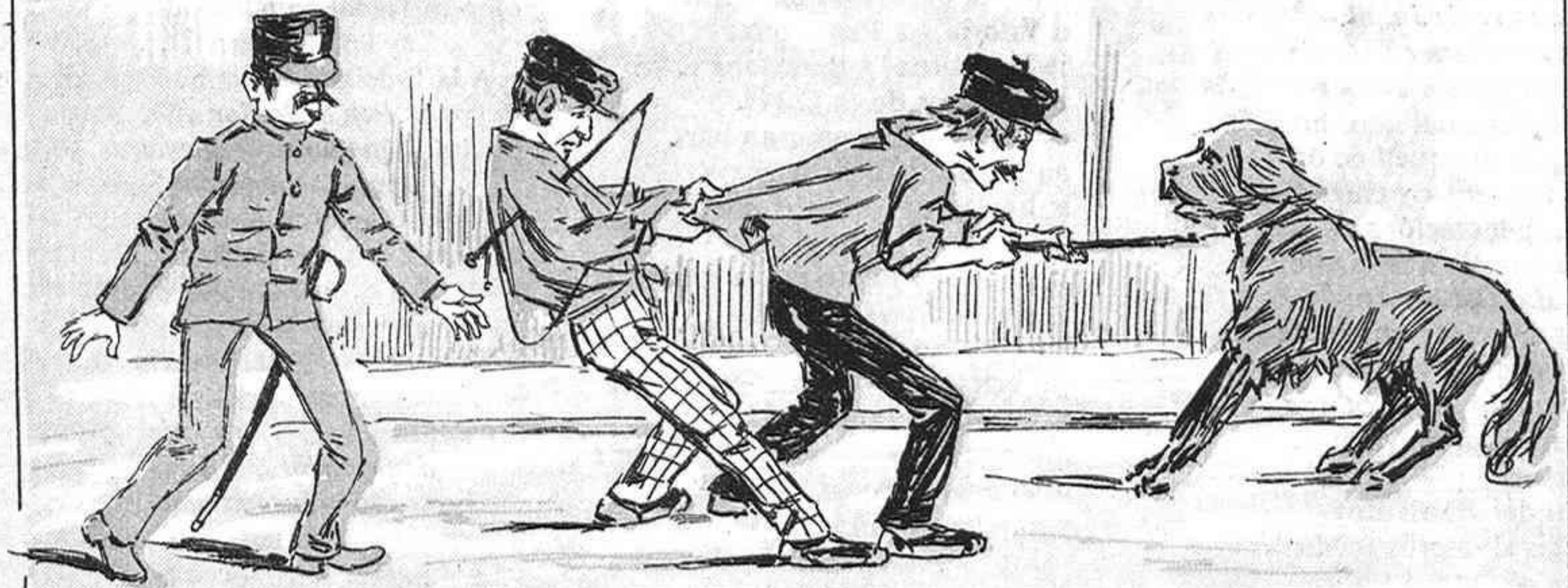

ANAR PER LLANA...

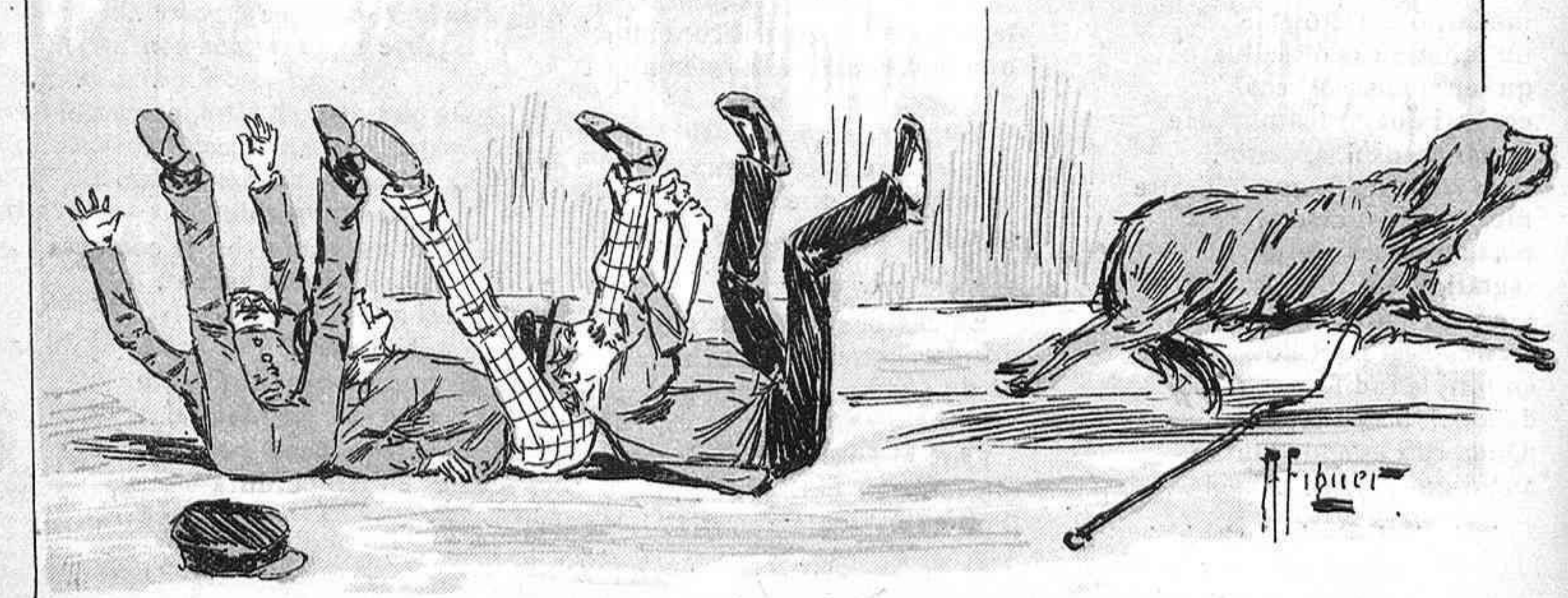
(HISTÓRICH)

—¡Au, Xato, qu' es bona pessa!
 ¡Hem d' agafarlo depressa!

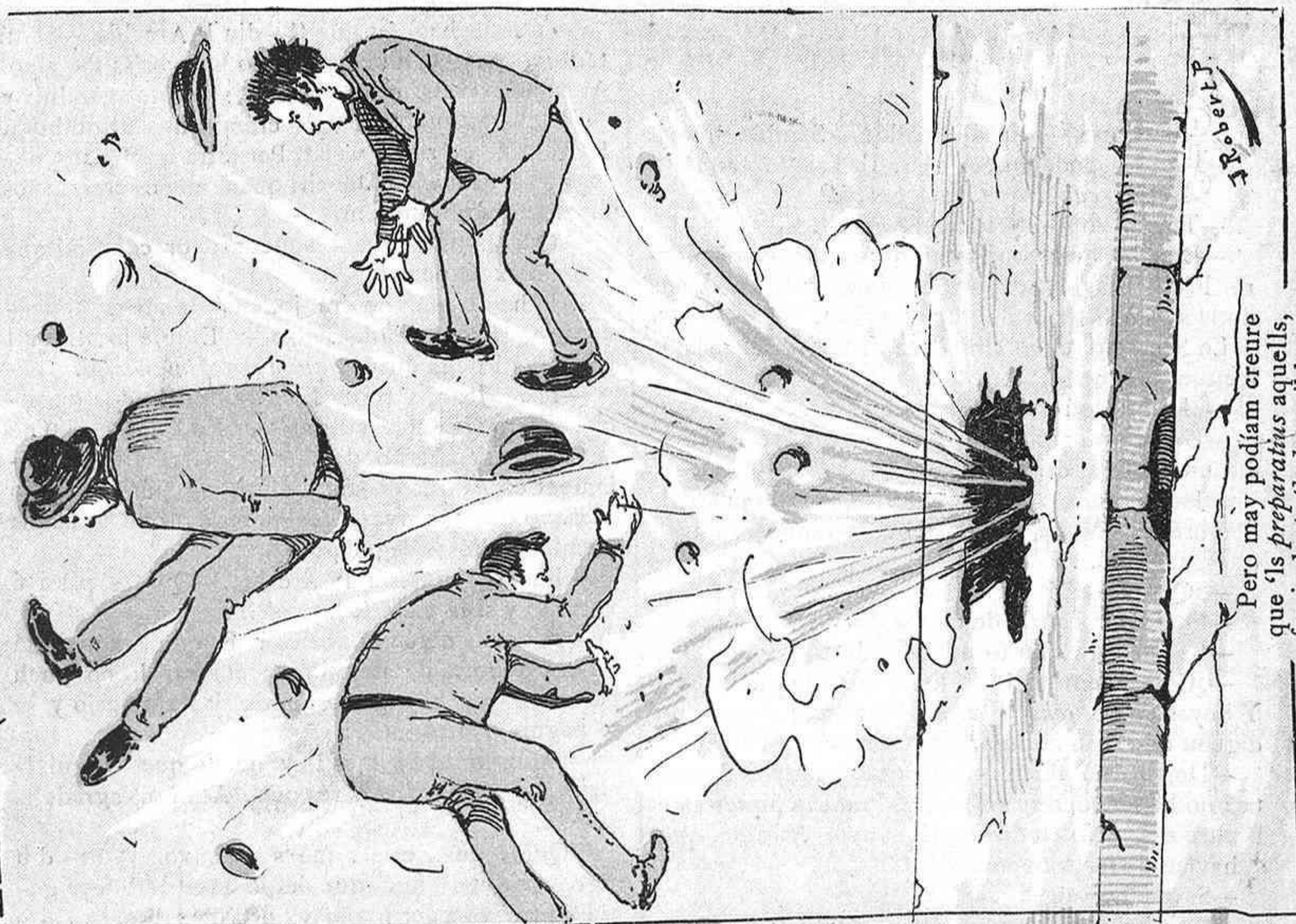

—¡Quins apuros!—¡Quin treball!
 —Té la forsa d' un caball!

—¡Es una fiera y no un gos!
 —¡Ay, Sant Antoni gloriós!

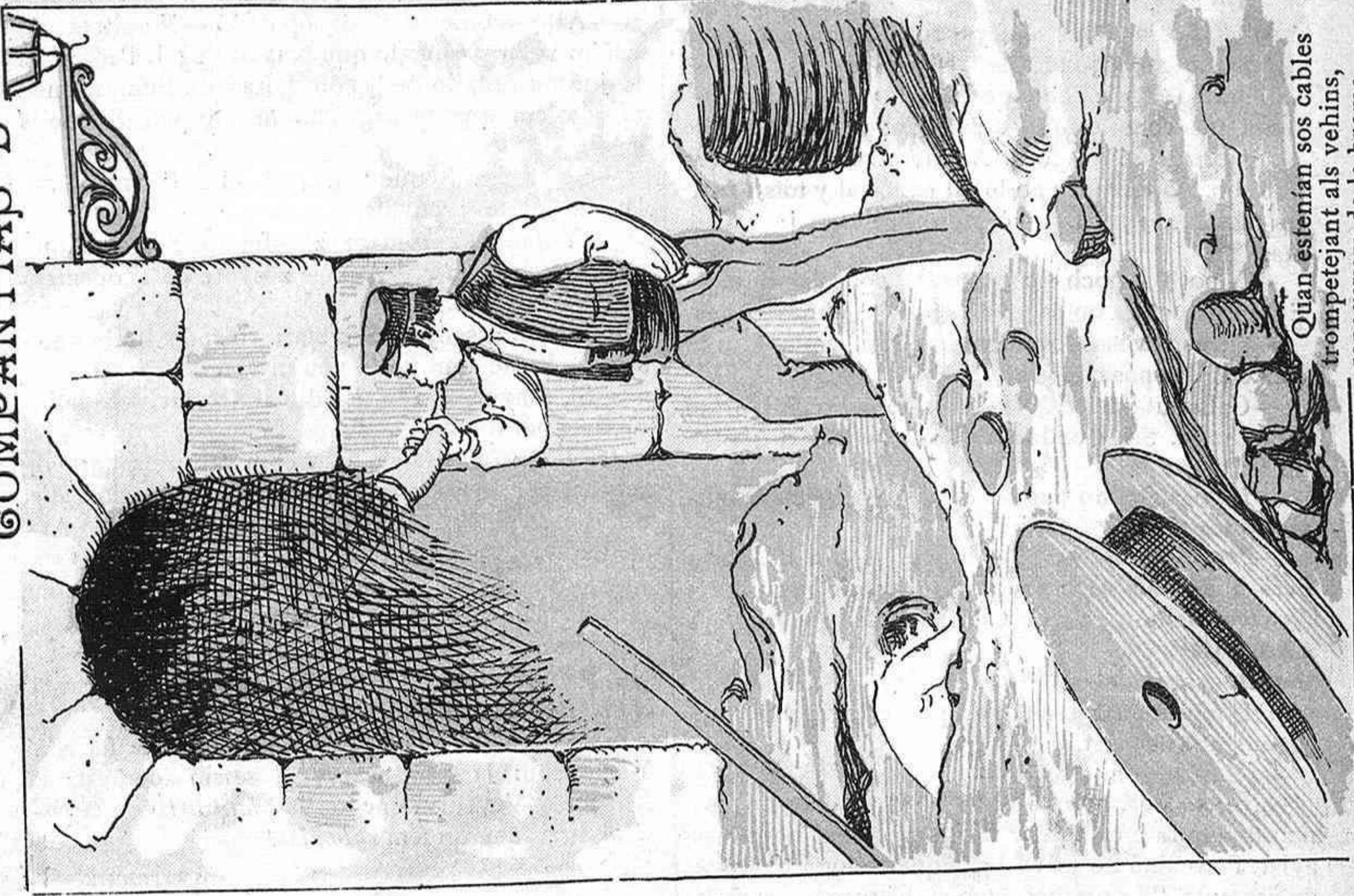
ELECTRIGITAT

A Robert J.

Pero may podíam creure que 'ls preparatus aquells, fossin lo prólech terrible de tants sustos y tropells.

COMPANYAS D'

Quan estenian sos cables trompetejant als vehins, renegavam de la broma, encesos com polvorins.

Una sessió d' Ajuntament rural

—BUENO—diu l' Arcalde.—Sembla que ja podem comensar. ¿Ja son tots aquí 'ls cuantraris de la posició?

—Tots hi son—contesta l' Agutzil.

—Donchs, apa; comensém qu' es tart y vol ploure. Fassi 'l favor, senyor Secretari, de llegir l' acta de la sessió anterior del dijous passat.

Lo Secretari compleix l' encàrrech. Acabada la lectura, pregunta l' Arcalde:

—¿Hi ha algú que tinga res que dir?

—Un servidor tinch que fer una advertencia—diu un concejal de la oposició.

—Ja era estrany que no hi trobessis algún pel. Sempre tens de ser tú 'l mes busca-rahóns. Y sino que pe 'l sinó. .

—¿Qué vol dir?

—Que no t' hauria de deixar dir res.

—Es que estich en ús del meu dret.

—¿Com se entén? Jo 'n tinch mes que tú de dret. Y veyas de no *echá 'l gallu*. Pero vaja; porque no digueu que soch *amsalut*, pots dir lo que vulgas.

—Donchs, jo tinch que dir que 'l senyor Secretari no ha fet constar en l' acta, la meva protesta de l' altre día. ¿No va dir vostè, senyor Arcalde, que s' havían de fer economías?

—Sí que ho vaig dir.

—Donchs, la iluminació del poble no s' ha posat á subasta com antes se feya, sino que 's porta per administració; y jo sé que 'l petroli pe 'ls fanals se compra á la botiga de un concejal, y que aquet presenta uns comptes que esgarrifan; y també sé que la majoria, y sobre tot l' Arcalde, ho toleran porque son molt amichs ab lo tal concejal y tots son d' un mateix partit. D' això vaig protestar jo l' altre día.

—A poch á poch—contesta 'l concejal aludit—Es que la botiga no es meva, sino de la meva dona.

—Sí; pero vosaltres no viviu pas separats—diu lo concejal d' oposició.

—Calla tú!—li crida l' Arcalde.—Lo senyor té molta rahó. Si la botiga fos seva podrías dir; pero no sentho...

—¿Y per qué no han fet constar en l' acta la meva protesta?

—Perque tú no mes dius bestiesas—diu l' Arcalde.—Y á n' als papers del Ajuntament no n' hi ha d' haver de bestiesas. A mi m' agrada que tot vagi á dreta lley.

—Donchs si vol anar á dreta lley, fassi de modo que 'ls fanals estigan encesos quatre horas cada nit, segons está acordat.

—¿Y que no hi están?

—No, senyor, que no hi están. Cada día 'ls encenen una hora mes tart, y 'ls apagan una hora mes aviat. Pero aixó no priva á n' aquet senyor concejal de presentá 'ls comptes com si haguessen cremat quatre horas.

—Y molt ben fet que fá—diu l' Arcalde.—Si tú te 'n anesses al llit dejorn, no ho sabrias tot aixó. Al cap-de vall, no mes ho necessitan los ganduls y 'ls calaveras que 'ls fanals cremin fins altra hora. La gent de bé retira aviat. Per altra part, ¿no demanavas *colomtas*? Donchs quan menos cremin los fanals, mes ne tindrem.

—Qui las tindrà, será aquet senyor concejal que proveheix de petroli.

—Ja he dit que no era jo, sinó la meva dona—contesta 'l concejal del petroli.—Es que jo no vull que ningú paga dir que *quito* res al *munacipi*.

—Paga, Joan, y cobra Ignasi—diu 'l de la oposició.—Pero siga com vulga, lo *certus* es, que aquí no 's compleixen las condicions establertas per l' Ajuntament en la qüestió de l' alumbrat públich; y jo demano que 'l senyor Arcalde ordeni que 'ls fanals cremin las horas degudas.

—Bueno—contesta l' Arcalde.—Que 's passi á votació, y si la majoria ho vol...

—¿Com se entén á votació? Es que aixó ja está acordat y no es de lley tornar enrera. Jo no puch permetre que hi hagi dos horas d' iluminació y se 'n paguin quatre.

—Aquí no hi ha mes lley que lo que vulgui la majoria y aixó 's farà y res mes. A mi m' agrada la justicia.

—Que... que... que... que 's vo... vo... voti—diu un concejal tartamut que desde molt rato feya *ganyotas* per volguer parlar y no 'l deixavan.

—Alto—contesta 'l d' oposició.—Nosaltres no volém votar porque lo que 's fá es ilegal. Pero si la majoria acorda lo de las dos horas de llum, al menos volém que 's pagui no mes lo petroli que 's gastí.

—Se pagará lo que 's pagará—diu l' Arcalde.—D' aixó no te 'n cuydis.

—¿Y que tanz romanzoz!—diu lo Secretari que es un *xich zopetez*.—Aquets zenyorz de l' opozició son molt tretzez.

—Ja veurá, senyor Secretari—respón lo de oposició.—Vosté aquí no te veu ni vot.

—Sí, senyor, que 'n tè—diu l' Arcalde.—Jo li dono dret per dir lo que vulga.

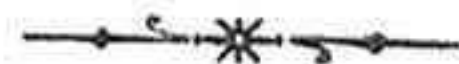
La votació 's tira avant, y com es natural, queda acordat per majoria que 'ls fanals cremin sols dos horas cada nit. Acabada la votació exclama l' Arcalde:

—Ja ho veyeu; la majoria ho vol aixís, y com que la majoria representa la del poble, nosaltres fem lo que 'l poble vol.

—Peró 'l poble lo que no vol es que 's pagui al concejal del petroli mes de lo degut.

—Ja t' he dit que d' aixó no 'n tens de fer res. Y ara prou: Ja s' ha acabat la sessió—contesta l' Arcalde.—Veyam si encare 'ls *cuantraris* de la *posició* dirán que no fem *colomtas*!

METTERNIK.

DESENGANY

COM no hi ha cap hom' perfecte en lo mon, no m' encaparra dirvos jo ab tota la barra que també tinch un defecte.

Un defecte tinch, es cert, ó mes ben dit lo tenia, qu' ab lo que 'm va passá un día noto que 'l defecte 's pert.

Y es així, jo 'l perdo... á estonas quan no hi penso, la vritat; la meva debilitat es, que m' agradan las donas.

M' agradan, res tè d' estrany que m' agradin las femellas, mes, per 'xó també tinch d' ellas rebut mes d' un desengany.

Apart d' infidelitats, carbassas per interesos, per barallas de promesos y altras mil... barbaritats,

un ne vareig rebre un día que 'm va ser mudar d' aspecte, per 'xó os he dit que 'l defecte casi no 'l tinch... que 'l tenia.

Portat jo per ma passió, d' amors vaig parlá á una noya qu' era de flors una toya, (si val la comparació).

Dich de flors, perque en sas galdas transparentas, dugas rosas ostentava, tan hermosas que cregué d' un jardí faltas.

¡Eran tota ma il·lusió, per ellas jo l' estimava y ubriagat las contemplava... fins crech que feyan oló!

Pró un matí que per dissort la vaig poguer contemplar acabantse de llevar,

¡quin desengany tingué 'l cor! ..
¡De aquellas rosas divinas

que los meus sentits robavan, vaig veure que sols quedavan las punxagudas espinas!

¡Aquella cara esllanguida va inspirarme desconhort; era la *efigie* de un mort; fent escarnis de la vida!...

—¿Ahont son?—Ab indignació vareig dirli—aquells colors que envejavan fins las flors, que encendre van ma passió puig que ab ells vaig creuret bella? ¡Y ella, fent esforços grans, va ensenyarme 'l renta-mans plé fins dalt d' aygua vermella!...

¡Un defecte tinch, es cert, ó mes ben dit lo tenia, qu' ab l' escarment d' aquell día noto que 'l defecte 's pert!...

R. ALONSO.

Habana, 1897.

ÍNTIMA

QUAN tu encar m' estimavas, 'm causava la mort, terrible espant; puig á n' al teu costat talment passavan los anys volant. Mes dès que m' aburrires, dona ingrata, vull que vingui aviat, perque quan un sofreix, ¡oh Deu! que tardan á passá 'ls anys.

SURISENTI.

EPÍGRAMA

A un verbal quedá citat lo noy gran de 'n Xiribía per haver robat cert día una mula de 'n Bernat. Com aquet fes lo cremat protestant de sa honradés, cridá 'l jutje en part sorprés:
—¡No ho neguis! ¡Sis ho van veure!
—No n' hi ha prou per ferho creure, que n' hi han vint que no han vist res.

PEP DELS GUIXOS.

MENUDENCIA

A Espanya la monarquía 's veu que hi está arrelada; ja que may faltarán reys... mentres hi hagin jochs de cartas.

LLUIS G. SALVADOR.

FILOSOFÍA

No sè si passa ab tothom lo que á mí m' está passant; quan estich á dalt d' un single, d' un altíssim campanar ó m' elevo en una bomba y miro al fons, al instant, tinch desitjos vehemets de tirarme daltabaix; ¡un frenesí inconcebible!... ¡es que la terra m' atrau!...

*
*

Tal fenómeno allavoras me fa veure net y clar que tot alló que 'ns contavan quan petits, 'ls capellans, de pujá al cel, eran bolas y un solemne disbarat; disbarats, bo'as, mentidas per ensopí als ignorants.

No hi ha mes, som de la terra y en la terra hem de quedar.

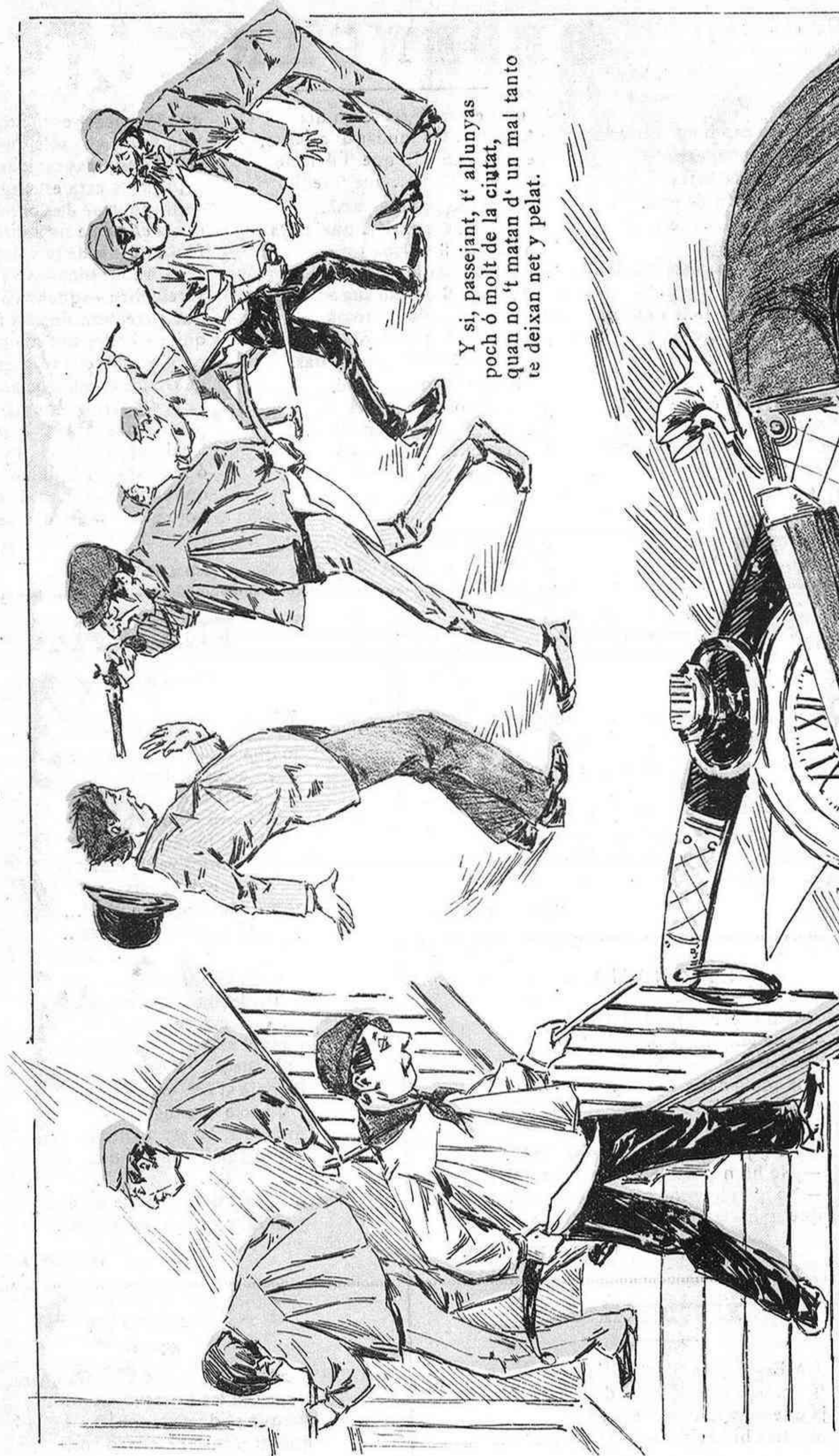
AGUILETA.

Pedreta

¿M dius per qué ab tinta negra t' escrich las cartas d' amor? Perque sé de cert, nineta, que tu, negre hi tens lo cor.

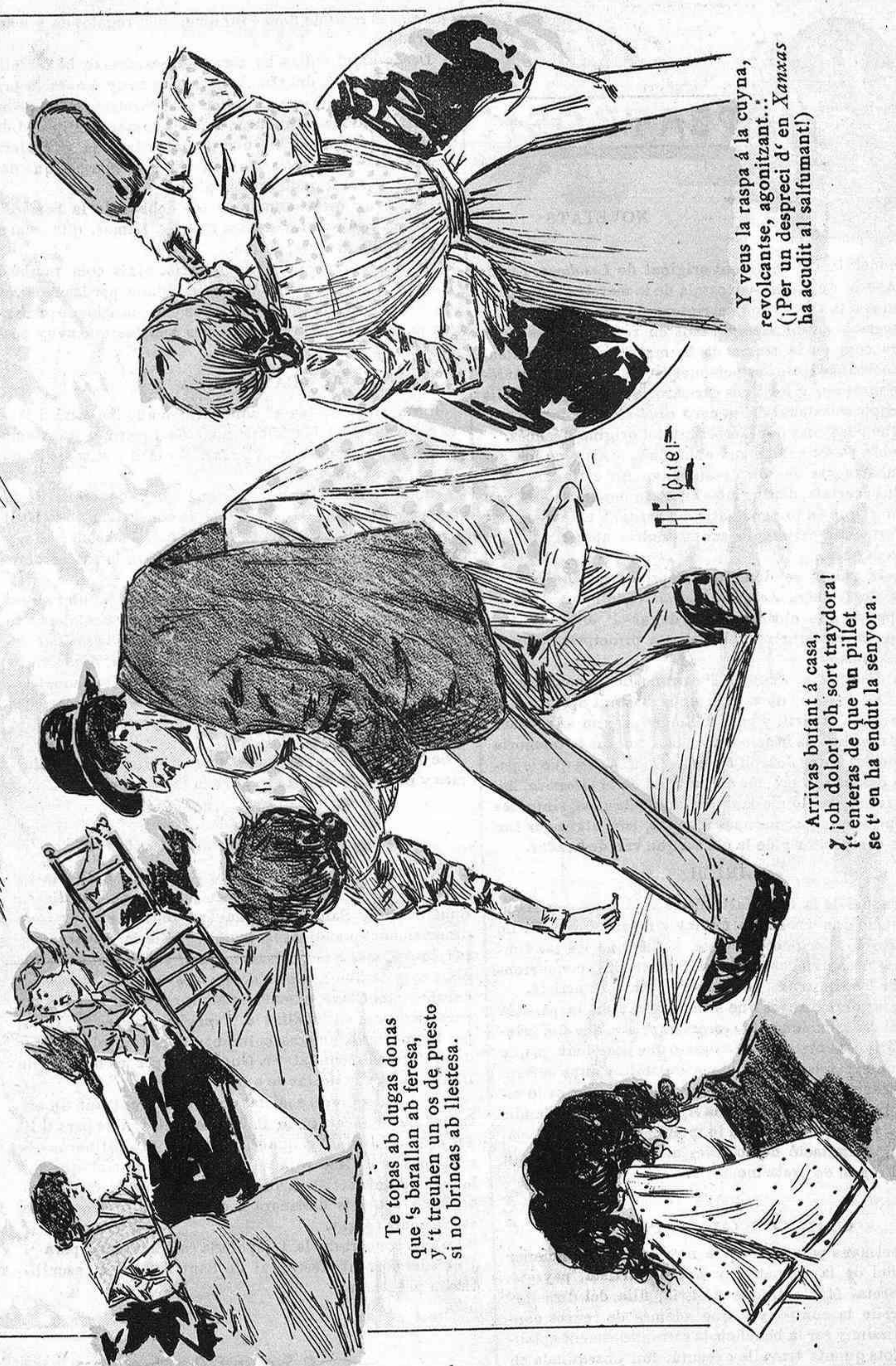
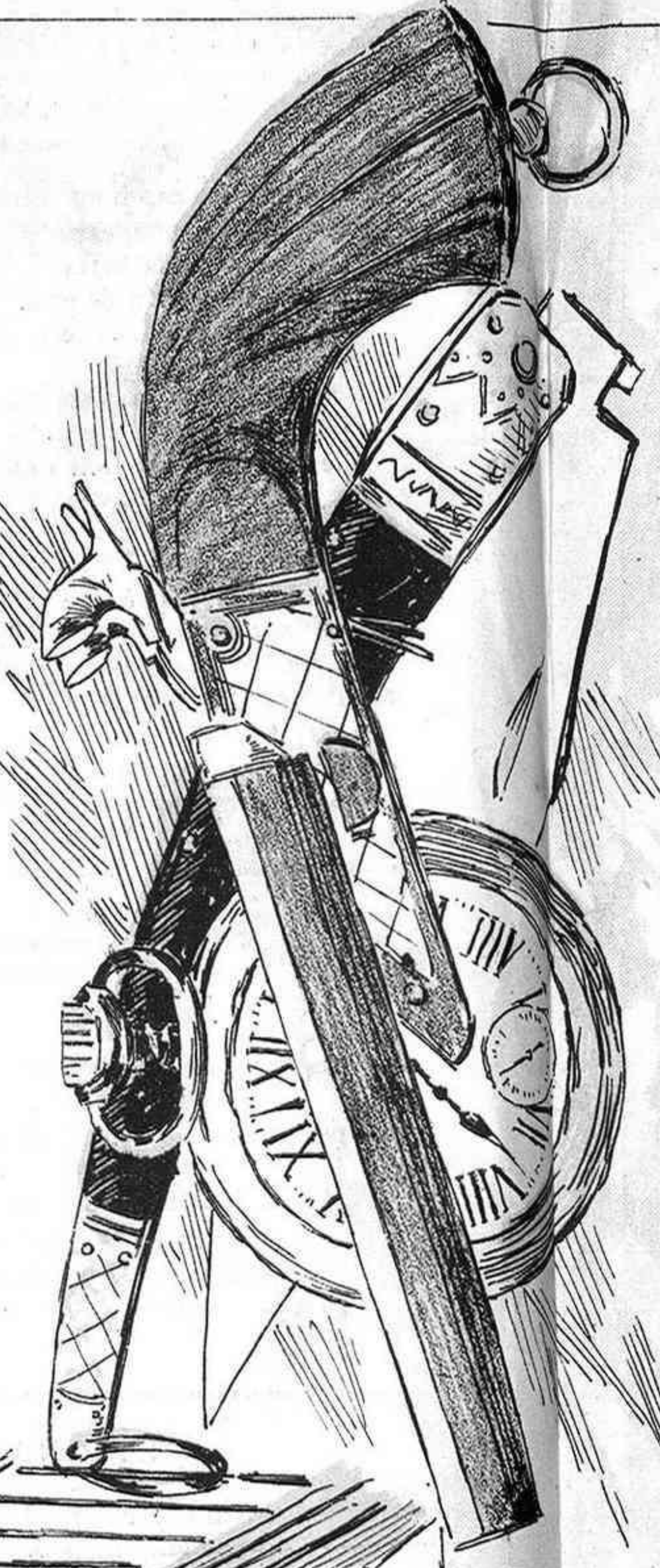
J. VALLS CLUSAS.

LA TOMASA
TEMPS TERRIBLES!

Y si, passejant, t' allunyas
poch ó molt de la ciutat,
quan no 't matan d' un mal tanto
te deixan net y pelat.

¡Aquets temps escandalosos
no sè com ningú 'ls suportal:
Si surts á doná un passeig,
prompte 't fracturan la porta.

Te topas ab dugas donas
que 's barallan ab feresa,
y 't treuhen un os de puesto
si no brincas ab llestesa.

Arrivas bufant á casa,
y ¡oh dolor! ¡oh sort traydora!
t' enteras de que un pilllet
se 't en ha endut la senyora.

Y veus la raspa á la cuyna,
revolcantse, agonitzant...
(¡Per un despreci d' en Xanxas
ha acudit al salfumant!)

NOVETATS

Ja coneixíam l'argument original de *Las damas negras* per haverhi un arreglo en català de la mateixa obra, pero en honor a la vritat, los escriptors de Madrit han estat mes acertats en son arreglo, tant en reduhir a tres actes la obra com en la trama de la mateixa, puig las lleugeres costums d' alguns personatjes, lo llenguatge carregat de mostassa y los tipos caricatureschs d' algun d' ells son propis solzament del género *vaudeville* per lo que trobém que poca cosa haurán perdut del original francès.

La obra va ser sumament aplaudida, aixís com los actors encarregats de son desempenyo qu' estigueren sumament acertats, distingintse en gran manera lo senyor Balaguer, que en lo personatge del cantant català—exposat a ferne una pallassada, sab sostenirlo ab verdader art en tota la obra.

Dimars passat se doná una representació de la obra mestra de Galdós, *La de San Quintín*, que al perfecte desempenyo que obtingué fou degut l'extraordinari aplauso ab que sigueren rebudas sas principals é importants escenas.

Pera dissapte s' anuncia l'estreno de la comedia de Blasco *El Angelus*, obra que sigué bastant discutida al estrenarse en Madrit; y pera 'l dimars pròxim se prepara una extraordinaria funció dedicada á honrar la memoria del immortal autor Joseph Feliu y Codina, en que 's posará en escena son preciós drama *Miel de la Alcarria*, haventhi intercalat lo mestre Granados algunas sinfonías y melopeas, que, per noticias rebudas, son dignas de tan notable compositor y de la obra á que van dedicadas.

LÍRICH

Lo benefici de la Sra. Valverde se vejeé sumament concorregut, lo que proba las moltas simpatías que té. Lo del Sr. Rubio, verificat dissapte, sigué una de las funcions mes desanimadas que s' han donat. Si la concurrencia proba las simpatías, pocas ne deu tenir dit artista.

Entre las obras novas que s' han donat en la passada setmana, cal mencionar *Los corazones de oro*, que son principal mérit es la brillant versificació que posseheix, ja que son argument recorda las obras de trenta anys enrera. En la execució s' hi distingí d' un modo superior lo senyor Ruiz de Arana. També ha sigut sumament aplaudit lo jove actor Sr. Santiago en lo monólech *Un joven fregolizado*, en la imitació de notables actors espanyols y lo célebre Frégoli de grata memoria.

TIVOLI

CIRCO EQÜESTRE

De la setmana passada com á novetat, cal mencionar lo benefici de la simpática y notable artista, paysana nostra, Sreta. Maria Lluisa Alegria, filla del director-proprietari de la companyia, que, además de veures concorregudíssim y ser la beneficiada estrepitosament aplaudida en tots quants travalls executá, fou obsequiada ab

preciosos rams de flors é innumerables regalos de sos admiradors.

Desde alguns días ha tornat á reapareixe la estrella eqüestre Rosita del Oro, artista que avuy honra la primera plana de nostre periódich ab son retrato, y que com al principi de la temporada se sent sumament aplaudida y agassatjada totas las nits per resultar una verdadera notabilitat eqüestre, aixís com per la elegancia que demostra possehir quan está en pista.

Pera avuy están anunciats los debuts de la hermosa Esterina y lo reputat artista Charles Lamas, que venen precedits de gran reputació.

Nostra enhorabona al Sr. Alegria, aixís com també á son digne representant Mr. Assas Simón per las mostres de inteligencia de que dona probas y los desitjos de presentar novetats ab tot y los notables artistas que avuy posseheixen.

CATALUNYA

Desde ahir está tancat aquet teatro que feu tan brillanta campanya en las temporadas de hivern y quaresma passadas y que havia menguat d' un modo extraordinari en lo passat mes de Juny.

En las últimas funcions tingué lloch l'estreno de *El fantasma de la esquina*, obra que ja coneixíam ab lo titol de *La sombra negra*, y com original de Jackson (pare) y que ara s' ha trasformat en sarsuela baix lo patrocini de Jackson (fill) y mestre Nieto.

L'últim benefici efectuat, sigué lo del Sr. Soler ab estreno de un diálech *Se rifa un beso*, que va adoleixe de falta de ensajos, estreno de *El arco iris* de la societat artística de *La marcha de Cádiz* y *Los cocineros*, demostrant que va á la decadencia y un monólech de Delgado, titulat *Juan Soldado*, que com obra teatral es molt poca cosa y com á poesia pera ser insertada en periódichs, resulta bastant ignocent.

Se diu que en aquet teatro se farán importants reformas y no s' obrirá hasta lo pròxim Septiembre.

NOVETATS

CONCERTS D' EUTERPE

Extraordinariament concorreguts se vejeren lo quart y quint concerts verificats respectivament en los días de Sant Joan y Sant Pere, havent lograt ser extraordinariament aplaudidas las composicions del mestre Goula (pare) *Tirant l'art*, *Flors de la vall* y *Vesprada d'estiu*, aixís com també *Los pescadors* y *Los nets dels Almogàvers* del immortal Clavé, además de algunas celebradas pessas pera orquesta, entre ellas la *Rapsodia húngara* de Liszt, per lo que desde nostras columnas felicitém al director de la llorejada societat Sr. Goula (fill) per las mostres de inteligencia y activitat de que fa gala.

Sabém qu' aquesta societat coral está preparant un extraordinari concert en lo Palau de Bellas Arts pera 'l 10 del present Juliol, y quals productes se destinarán als sanatoris de la Creu roja y Diputació Provincial, que dat la importancia artistica que posseheix la societat y lo fi benéfich á que 's destinará 'l concert, es d' esperar se veurá concorregut.

Lo sisé concert de la temporada está anunciat pera 'l dia 25 del corrent, festivitiat de Sant Jaume, ab escullidíssim programa.

UN CÒMICH RETIRAT.

HORAS D' ESTIU

Pe 'l jornalier que maneja
la barrina ó 'l picot,
las horas d' estiu son carga
qu' apenas soportar pot.

Pero qui brenant á l' ombra
pot passarlas, sempre diu,
que las horas mes felissas
son las horas del estiu.

Litografia Barcelonesa

S.^a Ramon, 6
BARCELONA

Bibliografia

De la important publicació *L' Aureneta* hem rebut las següents obras:

Sacrilegio, monòtech tràgich en vers, original del reputat escriptor D. Francisco Xavier Godo, estrenat ab éxit ruidós en lo teatro Romea la nit del 13 Abril últim;

Viva 'l divorci, (segona edició) comedia en quatre actes y en prosa, arreglo del incansable autor D. Joseph María Pous, estrenada en l' any 1891 en lo teatro Romea;

Un home de sortl, comedia en tres actes y en prosa; *Riera baixa*, parodia de *Terra baixa*, per Joaquím Montero, estrenada ab éxit en lo teatro Romea la nit del 17 Maig passa;

Un soci que 's pert de vista comedia en un acte y en prosa, original (segons la cuberta) de Antón Ferrer y Codina; y

L' hostel de la Coixa, drama en tres actes y en vers, original de los escriptors D. Lluís Quer y D. Bonaventura Sanromá y Quer, estrenat ab aplauso en lo teatro Catalá en la nit del 23 Mars últim.

Remerciém á la Empresa del esmentat periódich los exemplars remesos.

ESPURNAS

Ja comprench 'l teu deliri
per aná sempre als Encants,
¡Com tots 'ls trastos inútils
tenen 'l mateix final!...

Avuy fa un any, vida meva,
que 'ns coneixém;
d' aquí dos, per 'questa fetxa,
ja 'n farà tres.

B. NANI.

REBROTS

—Mamá. ¿'Ls soldats deuen ser nens grans, eh?
—Perqué, fill?
—Perque van á passeig ab nyinyeras y criadas.

Un home molt agut diu, á l' hora de la mort, al seu advocat y al notari que li acaban de extendre 'l testament:

—Fássinme 'l favor de posarse un á cada banda de llit.

—¿Per qué?—diu lo notari.

—Per tenir la ditxa de morir com Jesucrist; entre dos lladres.

J. VALLS M. DELLA.

Sillóns enreixats

PROPIS PERA

TEATROS Y SOCIETATS

P. REIG

45 — CARRER UNIVERSITAT — 45

BARCELONA 1897

BARCELONA

Se remeten catálechs

Com ja sabrán nostres lectors, la Comissió d' *Enxanxe* del nostre Ajuntament, veyentse molt apurada pera decidirse per un ó altre dels projectes d' urbanisació de la plassa de Catalunya que li havian sigut presentats y á fi d' evitar compromisos, ja qu' entre 'ls projectes n' hi ha un del arquitecto de la Casa, va obrir una informació pública, quina informació va donar per resultat, que lo mes bó, bonich y barato, es deixar lo pas completament lliure, formant una gran plassa limitada pe 'l carrer de Fontanella, passeig de Gracia, Ronda de la Universitat y Rambla de Catalunya. Com es de suposar, en la plassa s' hi plantarán desde 'l frondós plátano á la olorosa aufàbrega y s' iluminará lo menos possible, á fi de que tinga mes semblansa á un bosch feréstech.

Al enterarse del resultat de la informació, 'ls que tingueren mes alegría, foren 'ls *atracadors* y las parellas amorosas.

Los primers, perque van á proporcionarlos la manera de robar *sin ser habidos*, y las segonas, que quan se tanca lo *Parque* no saben ahont anar á dirse cosas dolsas, perque aquet projecte de bosch, los va perfectament pera estimarse, *sin ser notados*.

Los que també brincan d' alegría, son los armers, perque lo natural es que ni un sol ciutadá que s' estimi la vida, s' atreveixi á passar la plassa de Catalunya, sense proporcionarse avants un trabuch ó una escopeta de dos canóns.

Y 'l que si no está content, té motius per estarho, es l' amo del kiosco de refrescos que hi ha á la Rambla de Canaletas, perque com que l' estopa á la vora del foch s' encén, ja veurán com los vehins pacífichs qu' al travessar la plassa tinguém la desgracia de sentir las paraulas ardentas dels enamorats ó de presenciar altres accesos, haurém d' anar corre-cuyta al indicat kiosco á beure una gaseosa ó una americana.

Ja que de la plassa de Catalunya hem parlat y ja que d' algun temps á aquesta part no podém lliurnos de treure 'ls drapets al sol á la premsa *seria*, ó siga la diaria, no estará de mes que fem notar la informalitat de *La Publicidad* respecte la esmentada informació pública.

Aquet diari, va mostrarse partidari del projecte de bosch, primer, en las sevas columnas, y per boca del senyor Ravetllat després, declarantse satisfet de que la majoria dels informants sostinguessin igual criteri.

Aixó fins aquí, no tindria res de particular, perque 'ls redactors de *La Publicidad* poden ser aficionats á la cassa del singlá y podian abrigar la esperansa de donar compliment á las sevas aficions cinegéticas en la citada plassa; pero lo mes salat es que en la seva «nota del dia» del diumenge passat ridiculisan lo mateix projecte qu' ab tant calor y satisfacció defensaren.

Si aixó es serietat, qu' esmoli la ploma en *Doys* y qu' ho digui.

¡Aixó es guassa pura!

Nada: si la premsa sería continua empenyada en fer-nos riure, los setmanaris festius haurém de plegar, perque 'ns pendrà la parroquia.

Lo divendres passat va efectuarse en lo teatro Nou Retiro, l' estreno d' una sarsuela titulada *El último recurso*, original d' un tal Muzas ó *Muza*, qui segons va dirsens no té res que veure ab lo moro.

La obreta va resultar una xavacanada com tantas altres, sense gracia y sense interés, per quin motiu lo públich va propinar al autor una xiulada horrorosa, capassa de fer ressucitar á un difunt.

Aixó no tindria cap importancia, perque hi ha qui ha nascut per estirar lo nyinyol y qui, per escriure comedias, pero lo que realment en té, es que 'l tal Muzas ó *Muza* es lo director artístich del citat teatro, encarregat d' acceptar ó refusar las obras que 's presentin á la Empresa.

Y com que l' esmentat director ab son estreno ha demostrat que Deu no l' ha cridat per aquet camí, no pot concedirseli competencia pera jutjar las obras de ningú, quan aquestas no perteneixen al art de sabateria.

¡Zapatero á tus zapatos!

Lo Sr. Cánovas ha dit que no tindria cap inconvenient en firmar lo manifest dels lliberals, perque aquet document no comprometia á res.

Creyém las paraulas de don Antón, sense necessitat de que 'ns las juri devant d' un Sant Cristo.

Ell firmaria no sols lo manifest dels lliberals, sinó la biblia y tot, si s' hi empenyava.

Lo que no 'ns firmaria fora un pagaré, si 'ls seus pronóstichs li surtian al revés, perque segons noticias está molt bé de fincas y roba blanca.

Pero, per firmar un document polítich un no s' hi ha de pensar gayre, perque 'l poble qu' es bon minyó, diu sempre «amén» sense preocuparse d' exigir cap responsabilitat.

Pe 'ls polítichs que cobran del pressupost, no mes hi ha una firma que tinga conseqüencias: la firma de la nómina.

Los pobres camálchs encarregats de portar los gegants en la professó de Sant Martí de Provencals, es fama que van passar las de Cain.

Com que la professó va sortir tart de la iglesia, y la carrera era interminable, y regnava la fosca y 'ls camins eran intransitables, al arribar á la riera del Bogatell, los camálchs, després d' haver donat varias ensopegadas, tement una fi desastrosa pera ells y l' *Hereu* y la *Pubilla* van dir «¡Prou!» y no van emprendre novament la marxa hasta que en las *espantosas tenebras de son desconsol*, reberen un raig de llum de las hatxas que foren entregadas á alguns xicots pera iluminar aquells viaranys deixats de la mà de Deu.

Y un camálch exclamava aixecant al cel las mans, que fent molts anys que 'ls portava, no havia fet—y ho jurava— com aquet cop, los gegants.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 25 de Juny prop-passat)

Anirán los travalls següents: *Drapets al sol*, del T. del N.; *Grà de sorra*, de C. de A.; *Quento*, de N. de T.; *Epigrama*, de E. A.; *Rondalla*, *Amorosa*, *Nocturn*, y *Pintura del sigle XVIII*, de J. R.; *Platonisme y Capritxo*, de J. P.; *Pedreta*, de J. V.; *Fullas*, de A.; y un trenca-closcas de cada hu dels colaboradors: P. K. Tus, Rafel Salabert, R. Campins, y Rafel Homedes.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.. . . .	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich

6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —
6, Sant Ramón, 6. — BARCELONA

LA TOMASA
GOMESTIBLES

Estudiant afortunat
que darrera una Agustina
ha sortit carbassejal;

per quin motiu li ha donat
lo seu pare una *tunyina*
y sa mare, un *estufat*.

SECCIO DE TRENCA.-CLOSCAS

XARADA

«Mira tú qu' es un bon *hu*
que la *dos* sigui una lletra
y la *tres* sigui una nota,
y que juntes *dos* y *tersa*
formin una roba fina
que 't sol tocar molt l' esquena.»

M' explicava aixó una noya
molt *hu-cinch* y bufoneta,
que tenia lo cabell
de pur *quatre* y grossa trena,
ab dos rosas que portava
en las sevas dos galtetas,
tan rojetas com la gorra
del *tot* d' esta xaradeta.

FABRICANT DE COTILLAS.
TRENCA-CAPS

Las lectoras de LA TOMASA

Formar ab las anteriores lletras, de-
gudament combinadas, lo següent:
una xifra romana, una planta esti-
mada, part de la persona y tres pobles
de Catalunya.

JOAN ROCAVERT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8—Poble catalá.
8 6 1 6 7 6 2—Carrer Barcelona.
4 6 7 7 2 5—Joch.
3 2 5 6 2—Nom de dona.
8 6 7 8—Poble catalá.
8 6 8—Número.
7 2—Nota musical.
4—Consonant.
3 6—Nota musical.
2 7 2—Part d' aucell.
8 2 7 2—A las casas n' hi ha.
1 7 2 5 2—Nom de dona.
1 2 4 2 7 7—Animal.
1 2 5 2 8 8 2—Carrer de Barcelona.
1 2 8 6 3 6 5 2—Nom de dona.

J. SALTA C.

TARJETA

Rosa Salleras de Jirapitaforas

REY

Formar ab las lletras anteriors, de-
gudament combinadas, lo títol d' un
drama catalá y 'l pseudónim del seu
autor.

JOSEPH M.ª JORDI.

GEROGLÍFICH

I I
O
I X I
I D I
ne ne ne

R. CAMPINS.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 460

- Xaradas-llampech.—1: *Hostal-rich*.—
2: *Castell-vell*.—3: *All-o*.—4: *Mars-d*.
—5: *Ca-pa-fonts*.
Xarada.—*Ca-na-ri*.
Tarjeta.—*Los cantis de Vilafranca*.
Quinqué numérich.—*Florenca*.
Geroglífich.—*Per sostres las casas*.
Geroglífich comprimit.—*Solter*.